

til at støtte hinanden og arbejde hinanden i Hænde. Jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers øvrige Bemærkninger baade om Semaernes Affattelse og om hele Virke-maaden for den Virksomhed, der nu skal tage sin Begyndelse i Henhold til den kommende Lov, og endvidere til de Tanker, der udtales gennem samme. Jeg anbefaler Lovforslaget fremdeles til Tinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A., Sp. 1583)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 2 af Udbalget (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 2 (se Tillæg A., Sp. 1583)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 3, 4, 5 og 6 samt Lovforslagets Titel (se Tillæg A., Sp. 1583)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser for Helsingørs og Dragør Lodserier.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 634 fg. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 805 fg.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Ændringsforslag fattedes under Forhandling under et.

Ordføreren (Blém): Jeg skal paa Udvalgets Vegne tillade mig ganske kort at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse med de under Nr. 1 og 2 stillede

Ændringsforslag henholdsvis af Marine-ministeren, tiltraadt af Udbalget, og af Udvalget. Det fremgaar af Traktaten af 14de Marts 1857, hvorved man fik Sundtolden afløst, at man ved den høje Sum, man fik for Afløsningen, paatog sig — Art. 2 Punkt 3. — at man for Fremtiden som hidtil skal lade føre Tilsyn med Lodstjenesten, hvis Afbenyttelse i Skattegattet, Sundet og Bælterne til enhver Tid er overladt til Kaptajnernes og Skibsførernes eget Forgodtbefindende, og der tales endvidere om, at Lodspengene skulle være moderat og den samme Takst for danske og fremmede Skibe. Der er her en Forpligtelse til at holde Lodser for Dresundets Vedkommende, og det er en Uressag for os, at vi have alt i god Orden. Men naar det viser sig, som det fremgaar baade af Lovforslagets Motiver som ogsaa af Betænkningen, at Lodsvæsenets Indtægter for Helsingørs og Dragørs Vedkommende i de senere Aar gaa tilbage Aar for Aar, hvortil Grunden navnlig er den, at Sejlskibenes Antal Aar for Aar tager af, medens Dampskibenes Antal tager til, ligesom den bedre Belysning og Usmærkning i Sundet gør, at der ikke behøves et saa betydeligt Antal Lodser som hidtil, saa følger deraf, hvad jeg ikke skal fremdrage yderligere, da man jo kan se det saavel i Lovforslaget som i Betænkningen, at Indtægterne for Lodserierne stadig ere gaaede nedad, saaledes at Staten har maattet træde hjælpende til. Dette skete allerede i Aaret 1884—85, og i Løbet af 6 Aar fik Helsingørs Lodseri et aarligt Stats-tilskud af 12 14,000 Kr., og det var paa Opfordring af Finansudvalget, at den højt-ærede Marineminister forelagde et Lovforslag, som førte til Loven af 31te Marts 1890, hvorefter 11 faste Lodser affstedigedes med 1,200 Kr. i Statspension. Det forslag endda ikke, og vi have senere maattet gaa med til at give Statstilskud til disse Lodserier. I 1892—93 maatte der saaledes ydes 29,100 Kr., og det førte saa atter til, at vi fik en ny Lov af 1ste April 1893, hvorved der affstedigedes 11 faste Lodser ved Dragør Lodseri. Men selv dette hjalp ikke mere, end at Marineministeren Aaret efter, 1893—94, foreslog paa Tillægsbevillingsloven en Bevilling paa 27,000 Kr. til Lodserierne, men Finansudvalget indstillede og Tinget nægtede Tilskuddet til Dragør Lodseri og medsatte Tilskuddet til Helsingør Lodseri til 6,225 Kr. Senere har man maattet gaa til at give højere Tilskud; i 1895—96 var der foreslaet 25,400 Kr., og der bevilgedes 20,600 Kr., og i Aar begæres der et Tilskud af omtrent 30,000 Kr. Naar man derfor ønsker dette Forslags Vedtagelse, er det